dissertaties te gaan bergen in de kelders van het Dienstgebouw Domplein 3. Toen verwarmingskelder, vandaag fietsenbergplaats.

Dit was een oplossing maar zeker geen ideale. Want het vochtigheidsgehalte in deze ruimte was zeer hoog. En wanneer we weten dat de zweedse dissertaties, die grafisch op hoog peil staan, op zwaar geglansd papier zijn gedrukt, dat is dus ook een papiersoort, die allerminst vocht verdragen kan. We kunnen gevoeglijk aannemen, dat het verblijf in de Domkelder de zaak geen goed gedaan heeft.

Deze kelder kon in 1945 ontruimd worden. De inhoud is weer naar de Ridderschapstraat teruggebracht. Daarmee hoorde de storing voor de Universiteitsbibliotheek gelukkig weer tot het verleden. Voor dat ogenblik althans, want de eigenlijke schade zal eerst later kunnen worden vastgesteld.

A. BROM JR.

TOEN UTRECHT RESIDENTIE WERD

Over de komst van Lodewijk Napoleon te Utrecht is reeds meer geschreven. Men weet, dat in de zomer van 1807 een aantal huizen werden aangekocht aan de Drift en de Wittevrouwenstraat ten behoeve van de huisvesting van de koning en zijn hofhouding. Op 7 augustus machtigde de koning van Toulouse uit de geruchten over zijn vestiging naar Utrecht te bevestigen en met gespannen, op vele punten later helaas teleurgestelde verwachtingen, zag men in het najaar de komst des konings tegemoet [1].

Dat bij sommigen ook een zekere reserve in acht werd genomen moge blijken uit een brief van 20 september, geschreven door mr. Johan Gerard Swellengrebel, ordinair raad in den hove van justitie te Utrecht, aan zijn neef mr. Johan Meerman, directeur-generaal van kunsten en wetenschappen [2].

„Onze stad levert ons tegenwoordig een ongewoon toneel op; de onderscheidene huizen, die voor 's konings rekening gekogt, vertimmert of gemeubileerd worden en de aanstalten ter ontfangst van Z.M. geven niet weinig drukte. Men schijnt nog niet zeker te wezen van den bepaalden tijd der aankomst. Paushuizen gekogd voor *f* 88.000 zal tog een matig verblijf, laat staan Paleis voor eenen koning opleveren. Onze stad is om de waarheid te zeggen weinig berekend voor eene vorstelijke residentie. Wij eenvoudige bewoners eener landstad zullen hoop ik bij onze stille eenvoudige zeden mogen blijven."

E.P.

---

1) Zie vooral G. A. Evers, Utrecht als koninklijke residentie, Utrecht 1941, 28-29, 59-60.

2) Familiepapieren Meerman enz., inv. no. 24, Museum Meermanno-Westreenianum te 's Gravenhage. — J. G. Swellengrebel (1766-1854) was gehuwd met Anna Henriëtte van Ewijck, wier moeder de la Court heette, waardoor de familierelatie met Meerman, wiens grootmoeder eveneens de la Court heette, verklaard wordt. — Zie Ned. Patriciaat 13 (193), 394/5.